

LA TAUPA I EL BARRANC

Un dia de bon matí vam anar cap amon a la borda amb els meus tios i cosins. Pel camí vam trobar ceps i uns quants rovellons. Quant vam arribar el tio Cinto va anar a buscar aigua a la Font de la Plana, el Cisco i la Pepa van obrir la borda i van començar a fer l'esmorzar i els meus cosins i jo vam anar al corral a fer una bona cabana amb rocs, terra i uns bons bastons de roure; per lligar-ho ben fort el Cisco ens va donar unes bones cordes.

Encabat d'esmorzar vam anar al barranc i ens vam trobar una bona sorpresa, no hi baixava ni una gota d'aigua. Estàvem pensant que podia haver passat i va arribar el Cinto i també es va sorprendre. Els cosins i jo ho vam anar a dir al Cisco i a la Pepa. Ells dos també es van quedar sorpresos i van anar corrents cap al barranc.

Al barranc tots estàvem pensant que podiva haver passat: El Cisco i la Pepa van dir que s'havia assecat per la calor que havia fet; nosaltres i el Cinto vam dir que potser s'havia fet una presa i per això no hi podiva baixar aigua.

Vam decidir anar amon a veure si estava sec o algú havia fet una presa. I dit i fet, ens vam trobar una grand bassa d'aigua i una presa de terra que havia fet una taupa. La vàrom treure i va sortir la taupa d'un forat que hi havia a un arbre i ens va dir si que l'havia fet. Nosaltres li vam dir que li trauríem la pressa perquè volíem que baixés aigua pel barranc.

Ella va dir que voliva fer la presa i li vam dir que en un altre barranc i ella va dir que si la portàvom a un altre barranc no ens molestaria més.

I així ho vam fer: la vàrom portar a un altre barranc i no ens va molestar mes i a partir d'aquell dia sempre més ha baixat aigua del barranc.

Vet aquí una taupa, vet aquí un barranc aquest conte s'ha acabat.

EL TOCINO FER

Un dia de tardor a Àreu, un poble xic de muntanya del Pallars, teniva un tros de trumfes molt gros de tot lo poble.

Un dia els pastors voliven plegar les trumfes i quan van arribar al tros ho van veure tot furgat.

El pastor Cisco va dir:

-Què ha passat?

I els pastors Sisquet i Peret van dir:

-Ha estat lo tocino fer.

Durant tota la tardor els tres pastors no van poder caçar el tocino fer perquè no el veiven.

Però un dia d'hivern, quan ja començava a borrufer els tres pastors van anar al tros amb els seus cavalls i escopetes i van poder guaitar el gros tocino fer que tant els feia la punyeta.

Cisco va apuntar amb l'escopeta al tocino fer però va fallar, el tocino fer es va espantar i es va endinsar cap al bosc. Anaven disparant però no el tocaven. Sisquet es va posar davant de tocino fer i mestrestant Peret va disparar i el va tocar a la pota però encara corrive. Cada vegada estaven més lluny del poble i es feie més fosc i caive més neu.

Quan ja era ben de nit Sisco va encendre una teia i van poder veure el tocino fer al mig del bosc. Peret es va posar davant del tocino fer i Sisco es va posar al darrere i Sisquet va disparar al seu ventre i el tocino fer va quedar mort. Els tres pastors van lligar el tocino amb cordes als cavalls i el van arrossegar fins al poble. Els tres pastors van repartir la carn a tot lo poble. I el tocino fer ja no va fer més mal al poble. I la història és acabada amb un tall de cansalada, i aquí plantem un soc per tornar-hi un altre cop.

EL FURGANER

LA XISQUETA VOLADORA AMB EL SOC I LA LLANGONISSA

Hi havia una vegada una xisqueta que volava i sempre volia volar i jugar amb el soc i sempre menjava llangonisa ja que li agradava molt.

Era l'hora de dinar i la xisqueta no tenia gana perquè havia menjat molt abans de dinar.

Més tard la xisqueta se'n va anar volant i va trobar un llac i se'n va anar a beure aigua perquè tenia molta set. Quan va acabar de beure aigua va pensar que era un bon lloc per jugar amb el soc. Van jugar futbol i cada cop que marcava un gol deia cridant:
-Gool!

Al cap d'una estona la seva mare va pujar i va veure com la xisqueta volava amb el soc i menjava llangonissa. I tot això és tant veritat com si no hagués passat.

Dolors

Hi havia una vegada un nen que es deia Sisco. Vivia en un poble quasi abandonat, sense llum ni telèfon i amb un camí de carro per anar amb cavalls. Ell no podia anar a comprar i havia de menjar d'allò que tenie a casa i al seu hort. Anava a pescar i a plegar murgues, rovellons, ceps i d'altres bolets. Amb allò que tenie feie uns menjars boníssims per viure i créixer.

L'aigua l'agafaven del riu. La llum la feve amb teia que agafava al bosc i la comuna la tenie a la cort.

Tenie dos vaques i tres cabres de les quals feve formatge i mantega.

Quan no sabia que fer agafava un morralet i marxava a la muntanya .

Així era la vida del Sisco.

Rico

EL PASTOR

Hi havia una vegada un pagès que només tenia dos ovelles xisquetes i tres porcs. Un dia mentres estava pasturant pel prat va passar un senyor amb la intenció de comprar-li les tres ovelles xisquetes. Aquell senyor li oferia un bon sarró, però no hi va estar d'acord perquè aquell goiat no era del tot clar. Arribant al vespre se'n va anar al bar i allí es va asabentar que era un dels lladres més grossos que corria per la comarca.

CLÀUDIA

VAQUES, CAVALLS I TOROS

Hi havia una vegada una mossa que volia ser ramadera. La seva mare no li deixava ser.

Un dia la mossa es va espavilar pel seu compte i se'n va anar a comprar vaques, toros i cavalls. Però no va pensar que havien de menjar i així va ser com va demanar ajuda a la seva mare perquè li deixés herba i un tros de cobert per tancar-los. Així va ser com mare i mossa es van convertir amb les ramaderes més riques de la comarca.

Florència

EL MITJÓ I LA SABATA

Hi havia una vegada una nena que es volia posar les sabates vermelles que li agradaven molt, però no en va trobar una. Llavors el mitjó que portava li va dir:

-Menja aquestes caramels de carrotes perquè així et donaran força per anar al llosat on hi ha la sabata perduda.

La nena va veure la sabata estimada i va dir:

-Visca està allà.

El mitjó li va dir que les carrotes eren màgiques i així creixeria molt i molt. Ella va fer cas i es va tornar gran, molt gran i alta, per arribar al llossat. Però es fa ver tan gran que no li cabia la sabata que volia posar-se.

El mitjó que era molt llest li va donar uns altres caramels màgics fets de fruit de sauquer que la tornaven a la seva mida, i llavors van celebrar una festa, la nena, el mitjó savi, les sabates, les carrotes i el sauquer. El conte contat ja està i per la xumeneia es puja al terrat.

BRILLANTETA

LA COVA DE L'ÓS

Un dia, vam sortir d'excursió a la muntanya.
comuna a veure la cova de la Campella.
Quan vam entrar ens vam fer un bon espant.
El Jan, el meu gos, va sortir corrent amb la
cua entre les cames. A dins hi havia l'ós. Des de
llavors li diem la Cova de l'Ós. Vet aquí un gat, vet
aquí un gos aquest conte ja s'ha fos.

El prehistòric